

Sygn. akt II K 147/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Elżbieta Domagalska

Protokolant – sekr. Anna Rogojsza

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w G.Andrzeja Zagrabą

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 sierpnia 2017 roku sprawy

P. K.

syna A. i B. z d. Z.

ur. (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. **Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 30 stycznia 2015r. w sprawie sygn. akt II K 241/14** za przestępstwo z art. 279§1kk popełnione w okresie 16/17 stycznia 2014r. i przestępstwo z art. 279§1kk popełnione w okresie od stycznia do 11 marca 2014r. przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz za dwa przestępstwa z art. 278§1 kk popełnione w bliżej nieustalonej dacie w okresie stycznia i lutego 2014r. przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i orzeczono karę łączną w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych. Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 02 lutego 2017r. w sprawie V Ko 657/16 zarządzono wykonanie orzeczonej wyrokiem kary łącznej pozbawienia wolności.

II. **Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia z dnia 15 października 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 190/15** za przestępstwo z art. 13§1kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk popełnione w dniu 04 maja 2015r. na karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

III. **Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 05 maja 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 72/16** za przestępstwo z art. 279§1kk w zw. z art. 283kk popełnione w nocy z 31 grudnia 2015r. na 01 stycznia 2016r. i przestępstwo z art. 279§1kk w zw. z art. 283kk popełnione w nocy z 02 na 03 stycznia 2016r. przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw na karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym i orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych.

IV. **Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 06 grudnia 2016r. w sprawie sygn. akt II K 480/15** za przestępstwo z art. 278§1 kk popełnione w nocy 25/26 lipca 2015r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w związku z jego zatrzymaniem w dniu 07 sierpnia 2015r. Orzeczono nadto obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego.

orzeka

1. Na podstawie art. 568a§1 pkt 2 kpk, art. 569§1 kpk, art. 85§1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86§1 i 4 kk, art. 87§1 kk i art. 91§2 kk łączy karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt I (sygn. akt II K 241/14), karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt II (sygn. akt II K 190/15), karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt III (sygn. akt II K 72/16, karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt IV (sygn. akt II K 480/15) i wymierza skazanemu **P. K.** karę łączną 3 (trzy) lat i 4 (cztery) miesiące pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt I powyższego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres zatrzymania w sprawie II K 480/15 w dniu 07 sierpnia 2015r. oraz okres kary dotychczas odbytej w połączonych sprawach.
3. Na podstawie art. 576§1 kpk stwierdza, iż połączone wyroki w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.
4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. R. tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększoną o kwotę 27,60 (dwadzieścia siedem 60/100) złotych podatku VAT, tj. łącznie kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych.
5. Kosztami postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 147/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. **Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 30 stycznia 2015r. w sprawie sygn. akt II K 241/14** za przestępstwo z art. 279§1kk popełnione w okresie 16/17 stycznia 2014r. i przestępstwo z art. 279§1kk popełnione w okresie od stycznia do 11 marca 2014r. przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw na karę 1 roku i 2 miesiące pozbawienia wolności oraz za dwa przestępstwa z art. 278§1 kk popełnione w bliżej nieustalonej dacie w okresie stycznia i lutego 2014r. przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i orzeczono karę łączną w wymiarze 1 roku i 4 miesiące pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych. Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 02 lutego 2017r. w sprawie V Ko 657/16 zarządzono wykonanie orzeczonej wyrokiem kary łącznej pozbawienia wolności.

II. **Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 15 października 2015 r. w sprawie sygn. akt II K 190/15** za przestępstwo z art. 13§1kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 283 kk popełnione w dniu 04 maja 2015r. na karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

III. **Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 05 maja 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 72/16** za przestępstwo z art. 279§1kk w zw. z art. 283kk popełnione w nocy z 31 grudnia 2015r. na 01 stycznia 2016r. i przestępstwo z art. 279§1kk w zw. z art. 283kk popełnione w nocy z 02 na 03 stycznia 2016r. przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw na karę 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym i orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych.

IV. **Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 06 grudnia 2016r. w sprawie sygn. akt II K 480/15** za przestępstwo z art. 278§1 kk popełnione w nocy 25/26 lipca 2015r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet

której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w związku z jego zatrzymaniem w dniu 07 sierpnia 2015r. Orzeczono nadto obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie o sygn. akt II K 241/14, postanowienie Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie V Ko 657/16, wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie o sygn. akt II K 190/15, wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie o sygn. akt II K 72/16, wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie o sygn. akt II K 480/15, których odpisy dołączono do akt sprawy na k. 36-41.

Aby zaistniały przesłanki do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym, muszą być spełnione zarówno warunki procesowe jak i materialnokarne. Podstawowym warunkiem procesowym wynikającym z art.569§1 kpk jest wymaganie prawomocności skazań podlegających łączeniu. O tym, czy zachodzą warunki materialnokarne decydują przede wszystkim przepisy art.85-90 kk. Przepis art. 85§1 kk przewiduje warunek tożsamości rodzajowej kar wymierzonych za przypisane temu samemu sprawcy przestępstwa oraz alternatywny warunek różnorodności rodzajowej wymierzonych kar, wobec których ustawodawca wskazuje, iż podlegają one łączeniu. Podstawowy warunek materialnokarny do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym został zawarty w art. 85 § 2 kk, zgodnie z którym podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa.

W powyższej sprawie stwierdzić należy, iż wszystkie wyżej opisane wyroki są prawomocne, a więc spełniony jest warunek z art.569§1 kpk. Spełniony został nadto w odniesieniu do wszystkich skazań warunek określony w art. 85§2 kk, aby kary lub kary łączne objęte wyrokiem łącznym podlegały wykonaniu w całości lub części (informacja z KRK dotycząca karalności skazanego k.15, opinia o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach k.17-20).

Wskazać należy, że skazany P. K. rozpoczął wykonywać w dniu 15.03.2017r. karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 241/14 i wykonuje ją nadal, a następnie będzie wykonywał kary w sprawach II K 72/16, II K 190/15 i II K 480/15.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zgodnie z treścią art. 85 §1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86§1 i 4 kk, art. 87§1 kk i art. 91§2 kk połączył karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie o sygn. akt II K 241/14, karę ograniczenia wolności orzeczoną w sprawie o sygn. akt II K 190/15, karę ograniczenia wolności orzeczoną w sprawie o sygn. akt II K 72/16 oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie o sygn. akt II K 480/15 i wymierzył skazanemu P. K. karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 87§1 kk w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. W myśl zaś art. 86§1 kk dolną granicę kary łącznej pozbawienia wolności wyznacza najwyższa z kar wymierzonych jednostkowo, co odpowiada systemowi absorpcji, zaś górną granicę tworzy suma wymierzonych kar jednostkowych, co odpowiada systemowi kumulacji oraz górna granica dla danego rodzaju kary wskazana w tym przepisie. Stosownie do art. 85a kk Sąd orzekając karę łączną bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Podstawowym celem instytucji kary łącznej jest zapewnienie racjonalnego i humanitarnego stosowania kar i środków karnych. Absorpcja czy też wymierzenie kary łącznej zbliżonej w swej wysokości do najsurowszej kary jednostkowej jest uzasadnione głównie w przypadku zbiegu bardzo poważnego przestępstwa z przestępstwem bądź przestępstwami wyraźnie mniej groźnymi oraz w sytuacji, gdy przyjęcie wielu przestępstw zamiast jednego jest merytorycznie wątpliwe, tzn. gdy między przestępstwami istnieje ścisły związek rzeczowy, chociaż brak jest podstaw do przyjęcia czynu ciągłego w rozumieniu art. 12 kk. Oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy, jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno również raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych

zachowań zabronionych. Całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 16.03.2010r., sygn. akt II Aka 57/10, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25.03.2010r., sygn. akt II Aka 59/10, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20.05.2008r., sygn. akt II Aka 129/08, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.03.2008 r., sygn. akt V KK 45/08, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27.11. 2008r., sygn. akt II Aka 198/08, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18.11.2008r., sygn. akt II Aka 178/08).

Orzekając wobec P. K. karę łączną w wymiarze 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności Sąd kierował się częściowo zasadą absorpcji (najsurowsza kara jednostkowa została orzeczona w sprawie o sygn. akt II K 241/14 w wysokości 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności), częściowo zaś zasadą kumulacji (suma kar jednostkowych po dokonaniu przeliczenia zgodnie z treścią art. 87§1 kk odnośnie kar ograniczenia wolności wynosi 3 lata i 10 miesięcy pozbawienia wolności).

Wymierzając karę łączną w tym rozmiarze Sąd miał na względzie jako okoliczności przemawiające na niekorzyść skazanego wagę przestępstw, których się dopuścił oraz ich ilość i ilość osób nimi pokrzywdzonych. Powyższe okoliczności przemawiały za przyjęciem zasady kumulacji. Z drugiej jednak strony należało uwzględnić bliskość czasową przestępstw, tj. uwzględnić, że były to przestępstwa popełnione w stosunkowo krótkim odstępie czasu oraz że były to przestępstwa podobne. Jako okoliczność przemawiającą na korzyść skazanego Sąd wziął też pod uwagę pozytywną opinię o skazanym z Aresztu Śledczego w S. z okresu dotychczas odbywanej kary pozbawienia wolności (opinia k. 17), która dowodzi, iż proces resocjalizacji w warunkach izolacyjnych przebiega prawidłowo i daje podstawy do pozytywnej prognozy na przyszłość. Wynika z niej, iż zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary jest poprawne. W stosunku do przełożonych jest regulaminowy i kulturalny, w gronie współosadzonych funkcjonuje zgodnie i bezkonfliktowo, nie był karany dyscyplinarnie oraz nie uczestniczy w podkulturze przestępczej, w należyтым stopniu stosuje się do przestrzegania ustalonego porządku i dyscypliny, jest chwalony za pracę, na dobrym poziomie wykazuje się z powierzonych zadań, a także jest krytyczny wobec popełnionych przestępstw. W świetle powyższego Sąd doszedł do przekonania, że zastosowanie zasady mieszanej, tj. częściowej kumulacji i częściowej absorpcji kar jednostkowych podlegających łączeniu i w konsekwencji ich wydatna redukcja jest w pełni uzasadniona. Z uwagi na wskazane wyżej okoliczności, jak również mając na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec skazanego, Sąd uznał za odpowiednią karę łączną w wymiarze 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

W myśl art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie II K 480/15 w dniu 07 sierpnia 2015r. oraz okres kary dotychczas odbytej w połączonych sprawach.

W oparciu o treść art.576§1 kpk orzeczono o odrębnym wykonaniu połączonych wyroków w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym.

Kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. R. tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu kwotę 120,00 złotych powiększoną o kwotę 27,60 złotych podatku VAT, tj. łącznie kwotę 147,60 złotych. Wysokość tego wynagrodzenia ustalono na podstawie §4 ust. 1 w zw. z §17 ust. 5 i §4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016, poz. 1714 z późn. zm.).